

9.09.87 (seitsmekümne neljas päev)

Istun praegu paraadvormis ja ootan, millal väeosa toimkond üles rivistatakse. Täna langes mulle osaks taas uus roll toimkonnas, lähen väeosa väravasse valvesse, eks näis, kuidas meeldib. Teid paneb ehk imestama, et me oma rooduga nii tihedalt toimkonnas käime, see on sellepärast, et kui meie ei olnud töötust andnud, käisid need, kes olid juba töötuse andnud veel tihedamini, meie rood oli viimane, mis siin väeosas formeeriti ja eks me siis teeme tagasi seda, mis jäi tegemata.

Praegu just kuulen ühe kõrvaga, kuidas vene poisid arutavad, et Baltikumis on kõik olemas. Ise küll nii ei arvaks, aga vahele segama praegu ka ei hakka, kirjutan kirja edasi.

Ilmad läksid äkki soojaks, kui seda saab nüüd mitmuses võtta. Eile õhtul ja täna päeval oli üpris soe. Ööd on muidugi külmad, sest aeg hakkab ikkagi sügisesse liikuma, olgugi, et oleme teist tublisti lõuna pool. Kodus hakkavad puud vist juba kollast võtma, ja kõik kohad on aedvilja ja puuvilja täis. Sööte vist iga päev õunu ja õige tihti viinamarju, ehk olete juba arbusi ostnud. Meil võib sellest ainult unistada. Meil, see tähendab väeosa sees, väljaspool väeosa on seda kraami külluses.

Vahepeal oleme tegelenud õige põhjalikult käsikähmluse õppimisega. Meile õpetatakse, kuidas ennast automaadiga käsivõitluses kaitsta ja vastast rünnata, kuidas rünnata noaga ja kuidas ennast noahoopide eest kaitsta, kuidas anda vastasele automaadipäraga vastu molu ja kuidas ennast selliste löökide vastu kaitsta. Veel õpetatakse meile, kuidas õigesti kukkuda, isegi asfaldile ja betoonile. Kujutage ette, kui osata, ei ole see eriti valus. Kui me niimoodi edasi tegutseme, siis saab meist ehk isegi asja, kui sügisesed külmad ära ei võta. Seda päris tõsiselt, sest öösel on juba külm ilma tekita magada. Tänu sellisele intensiivsele õppetegevusele olen ma kriimustusi, siniseid plekke ja muhke üsna ohtrasti täis. Võibolla pandi mind sellepärast väravasse valvesse, et minu näolapp on rühmas üks väheseid, millel ei ilutse märgatavaid siniseid alasid.

Ühel eesti poisil olid vanemad siin, tulid nagu teiegi, selle öise lennukiga ja läksid samuti, ning ööbisid samas hotellis, ainult kuuendal korrusel. Kui siia hakkate tulema, siis vaadake et hiljaks ei jää, sest nüüd öeldi välja, et oktoobri lõpust

alates hakatakse meid väeosadesse saatma, ja viimased peavad olema siit kadunud 15. novembriks.

Olgu, kiirete kirjadeni!